

سخن اول

شکل گیری ملت و کشور در سایه تلاش عالمانه مردمان تحقق می یابد. نظام تحولات هستی بر پایه استفاده از تجربه انسان ها بنا نهاده شده و بر همین پایه هست که می توان گفت " ملتی که تاریخ خود را نداند محکوم به تکرار آن هست ". این که تاریخ علم هست شکی در آن نیست و این که دانستن تاریخ چه فایده ای دارد نیز جای دیگر باید به آن پرداخت آنچه که مهم هست نکته ای هست که باید سرمایه اصلی ملت ها و کشور که همانا جوانان پرانرژی کنار راهبری پیران اندیشمند و آگاه و دانا با استفاده از فنون و آموخته های حاصل مردمان در طول زندگی بشریت چه در مکتب و دامان مام میهن و چه در بستر آکادمیک حلول می یابد باید به آن توجه نمایند کشف روابط میان انسان ها و تحولات جامعه و استفاده مناسب از آموخته های نسل های گذشته و انتقال آن به نسل حاضر و نسل های آینده می باشد. و شاید این تنها راه زنده و جاودانه ماندن در این دنیای فانی است چرا که "انسان به جسمش میراست و اما در بستر تاریخی خود، نامیرا". از این که توفیق حاصل شد که در این امر مهم وارد گشته و بستری دیگر برای بیان اندیشه ها و تحقیق و پژوهش های دانشمندان عرصه تاریخ و پژوهشگران و دانشجویان گرانقدر این حوزه و به کمک اساتید و والامقامان همراه که بذل توجه فرموده و ما را در این امر یاری رسانیده چه در قالب ارسال مقالات خود و چه در مقام هیات تحریریه (اعم از داخلی و بین المللی) و مشاوران این هیات و تیم اجرایی مجله و نیز داوران محترم که از اساتید معتبر این دانش هستند خداوند را سپاسگزاریم. و چشم امید داریم که با همیاری و مشارکت حداکثری این عزیزان شاهد استحکام پایه های این نشریه باشیم.